

[Pürschel.]

paa Straffens Virkning. Og der er jo nu det at sige, at en Straffetrusel maa vi have i Straffeloven, og den maa gradueres efter Retsgoderne og efter Angrebnes Farlighed, og skal en Straffetrusel have nogen som helst Betydning, maa den ogsaa eksekveres, ellers er den uden Værdi.

Jeg skal saa ofre de sidste Minutter, jeg har tilbage af Taletiden, til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der har jo den ved en Modstander virkelig meget behagelige Egenskab, at man altid aldeles præcis ved, hvorledes hans Tale vil komme til at lyde; man behøver kun at læse de kommunistiske Brugsanvisninger, saa ved man, hvordan det hele kommer til at klinge. Det er overordentlig behageligt og bekvemt for os, der er hans Modstandere, og derfor kunde jeg ogsaa i en ganske kort Bemærkning i min Tale, som det ærede Medlem synes at have overset eller overhørt, sige alt det, som han brugte en Times Tid til at sige, nemlig dette, at Russerne naturligvis vilde skjule deres Tilbagetog paa dette Omraade ved en Henvisning til de udmærkede sociale Forhold, de nu havde indført. Det var ogsaa det, der skete; i et time langt og ret dødsenskedeligt Foredrag udviklede det ærede Medlem, hvor herligt der var i Rusland. Det skal gøres, der er ikke andet at sige, saaledes er Parolen, og saaledes sker det naturligvis. Man maa jo sige om det ærede Medlem, at han virkelig samvittighedsfuldt opfylder sine Forpligtelser over for de Ordre, der udgaar fra Moskva.

Det ærede Medlem brugte, eller man kan ogsaa sige misbrugte, den Statistik, der findes i Kommissionens Betænkning, og som allerede det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt var inde paa i Gaar. Den er jo højst ejendommelig. Den findes Side 256. Man har spurgt Lægerne, om de vilde sige ja til, at Lægerne bør have lovfæstet Ret til at foretage Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation, det vil sige under Hensyntagen til Spørgsmaalene a.—g., som følger nedenunder, besvaret under eet. Dertil siger 1 270 ja og 284 nej. Naar man saa ser paa disse Spørgsmaal a.—g., vil man finde, at de rummer ikke blot de sociale Spørgsmaal, men ogsaa de etiske og de eugeniske, og gaar man dem igennem et for et, vil man se, at, som Frk. Gerda Mundt allerede har paavist i Gaar, en stor Majoritet gaar imod det, som i Virkeligheden er den sociale Indikation, medens en stor Majoritet findes paa den etiske og

den eugeniske Indikations Omraade. Men enten har det ærede Medlem ikke læst det, eller ogsaa har det ærede Medlem ikke forstaaet det, eller ogsaa har han ment at burde misbruge det, i alle Tilfælde er Indlægget af nøjagtig samme Værdi; jeg mener ikke, den er positiv.

Da de kommunistiske Repræsentanter her i Tinget forelagde deres Forslag om Svangerskabsafbrydelse, stod der i dette Forslag, at Svangerskabsafbrydelse skulde være ganske frit tilladt — det vil sige med Læger og paa Klinik, efter russisk Mønster — for de 3 første Maaneder. Men, sagde man, det er ikke Meningen, at vi vil gøre Fosterfordrivelse straffri til enhver Tid. Nu er det ærede Medlem meget fornærmet over, at disse Sager er taget bort fra Nævningetingene, og spørger: Hvorfor vil man have dem bort fra Nævningetingene? Fordi man regner med, at Nævningerne ogsaa efter denne Lov vil frifinde! svarer han sig selv. Ja, der har vi det, fuldstændig i koncentreret Form. Kommunerne siger, at de vil ikke have Handlingen straffri, man vil have en Straffebestemmelse staaende, men man vil have Sagerne til Nævningetingene. Hvorfor? Fordi Nævningetingene vil frifinde. Det er den højere Logik, som det ærede Medlem her præsterer.

Til sidst gjorde dette ærede Medlem nogle Bemærkninger om konservativ Moral. De giver mig kun Anledning til at udtale, at jeg vil ønske det ærede Medlem en snarlig og god Bedring.

Jensen (Gørding): Den hidtil stedfundne Diskussion giver mig i Grunden ikke Anledning til mange Bemærkninger. Dog kan jeg ikke undlade at bemærke, at selv om Ordførerne for de forskellige Partier synes at staa langt fra hinanden, saa mener jeg alligevel i deres Indlæg, ja, selv hos det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit og det ærede Medlem Hr. Pürschel, at kunne spore en ikke ringe Tilbøjelighed til i det kommende Udvalg at gaa ind i en alvorlig saglig Drøftelse af Problemet og søge at naa til en enig Løsning. Det vilde, forekommer det mig, være af stor Betydning, da det er af den allerstørste Vigtighed, at de flest mulige, ogsaa her i Salen, staar bag den kommende Lov. Med denne Indstilling er der et begrundet Haab om, at det kommende Udvalg gennem en saglig og grundig Drøftelse vil naa til den for hele det danske Samfund bedste Løsning.

Der er sikkert talt nok om disse Problemer, og jeg anbefaler derfor, at vi gaar